

den for Kjøbenhavn's 1ste Valgfreds (L. C. Larsen), er taget tilbage, og, hvis det ikke optages af Nogen, bortfalder (Ophold). Det er saaledes bortfaldet. — Endvidere skal jeg gjøre opmærksom paa, at Rigsdagsmanden for Odense Amts 5te Valgfreds (H. M. Petersen) har forlangt en deelvis Afstemning over det sidste Stykke af § 77.

Ordføreren: To ærede Medlemmer af Udvalget have foreslaaet, at 3die Stykke samt sidste Punktum af 4de Stykke i § 74 skulle udgaae; deri kunne Udvalgets øvrige Medlemmer ikke være enige. Naar man overhovedet vil et vist Niemed, saa maa man ogsaa ville Midlerne dertil, og antager man ikke Forskrifter som disse, saa ville alle disse Bestemmelser om Brændeviins Salg og Udfjænkning for Størstedelen blive aldeles illusoriske (M. Hage: Maa jeg bede om Ordet!).

Hvad § 78 angaaer, havde et æret Medlem (L. C. Larsen) stillet et Ændringsforslag, som han imidlertid har taget tilbage; men det vil ikke undgaae Opmærksomheden, at det netop er det Punkt, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, hvilket Udvalget har optaget; vi fandt nemlig, at Constructionen vilde blive mindre heldig, naar Paragraphen blev affattet paa den af ham foreslaaede Maade.

Hvad § 80 angaaer, har Udvalgets Fleertal foreslaaet, at denne Paragraph skulde udgaae. Det er aabenbart, at den fremgaaer af en human Hensigt; idet nemlig Straffen for ulovlig Udfjænkning er sat temmelig høi, kunde det synes nødvendigt at aabne en Udvei til, at de, som kun ved en enkelt Leilighed havde forseet sig, kunne undgaae at idømmes en stor Mulct. Det er Noget, som imidlertid i det virkelige Liv i Almindelighed vil blive ordnet paa den Maade, at Vedkommende ikke bliver dragen til Ansvar, naar han ikke gjør det til Næringsvei. Man har fundet det betænkeligt paa den Maade saa at sige at raade over de Privates Ret; thi man maa vel lægge Mærke til, at, naar der bliver lagt en saa betydelig Afgift paa Brændeviins Salg og Udfjænkning, som der her er vedtaget, vil det

være aldeles nødvendigt, at de Enkelte, som erlægge denne Afgift, blive satte istand til ved private Søgmaal at varetage deres Interesser, naar nogen Uberettiget giver sig af med denne Næring.

J. A. Hansen: Den ærede Ordfører siger, at naar man vil Maalet, maa man ogsaa ville Midlerne; det klinger i sin Almindelighed overmaade rigtigt, og i den Almindelighed, hvori det er sagt, kan jeg ikke have Noget derimod; men det nytter ikke, naar man vil et Maal, at opstille saadanne Midler for at naae det, som ikke ville bringe os til at naae det, nemlig saadanne, som slet ikke kunne benyttes, og det er Tilfældet med de Bestemmelser, som et Medlem af Udvalget foruden mig har stillet Forslag til at udelade. Jeg haaber, at det vil være klart næsten for alle dem, der betragte disse Bestemmelser, at de paa ingen Maade lade sig overholde. 3die Stykke i § 77 lyder saaledes: „Det ansees som ulovlig Udfjænkning, naar Nogen, som ei er til Udfjænkning berettiget, i Forbindelse med Kjøb og Salg fra sin Boutik eller andet Udsalgssted skænker Brændeviin, om denne endog ikke betales.“ Altsaa naar Nogen kommer og kjober Noget i en Boutik, saa maa Kjøbmanden ikke skænke ham en Snaps; hvis han giver ham den, er det ulovlig Udfjænkning; men naar Vedkommende, efter at have kjøbt, hvad han skal, gaaer ud i Byen og kommer tilbage igjen, saa er der ikke Noget i Veien for at skænke ham en Snaps, fordi det saa ikke er i Forbindelse med Kjøb og Salg fra Boutik eller andet Udsalgssted.“ Naar Kjøbmanden altsaa har et lille Bærelse ved Siden af sin Boutik — hvad enhver Kjøbmand har, — og han siger til sin Kunde: „vær saa god, min Ven, at gaae herind ved Siden af og faae dem en Snaps,“ saa er det ikke ulovlig Udfjænkning, idet man jo ikke kan sige, at det skeer i en Boutik eller andet Udsalgssted. Man vil see, at det, idetmindste i mine Dine, maa forekomme at falde ind under det Latterlige at ville opstille en saadan Bestemmelse, hvorfor vi ogsaa have foreslaaet, at den skal udgaae.

Det er ikke stort anderledes bevendt med den anden Bestemmelse, som vi ogsaa have